

2018. február 20. - **Az igazi szkanderben csak nagy erőkülönbségnél győz valaki gyorsan és egyértelműen, ha picit is kiegyenlített a küzdelem, akkor a kitartás számít igazán.**

Utóbbi mutatkozik Budapest és Kijev között, az ukrán oktatási törvény 7. cikkelye – amely az óvodai és az általános iskolák szintjére korlátozza a nemzeti kisebbségek anyanyelvén történő oktatást – miatt kirobbant szkandercsatában.

mi nem vagyunk egy súlycsoportban Kijevvel.

Az eddig látottak alapján kijelenthető, hogy az ukrán fél az elejétől fogva messze nem sportszerűen játszik. Gondoljunk csak arra, hogy az ukrán kormány még a törvény elfogadása előtt azt ígérte, hogy az új jogszabály nem szűkíti a nemzeti kisebbségek már meglévő jogait. Ráadásul Kijev megtévesztően saját előnyét kommunikálja ebben a küzdelemben, hogy ezzel manipulálja az ukrán közvéleményt. Saját céljaiknak megfelelően formálják az információt, titkolni próbálják döntéseik hátterét.

Ráadásul a központi ukrán médián keresztül a magyar közösség ellen provokatív hangulatkeltéssel igyekszik szurkolókat toborozni, olyan keménymagot, B-középet mely nem riad vissza a huliganizmustól sem.

Szeptember óta – nem épp semleges szurkolóként – szemléljük a magyar és az ukrán kormány csatáját. Az eltelt hat hónap során már többször is úgy érezhettük megvan, eldőlni látszott a pártharc. Gondolok itt elsős sorban a Velencei Bizottság állásfoglalására, az Európa Tanács (ET) elmarasztaló jelentésére, Magyar Levente parlamenti államtitkár és Vaszil Bodnar ukrán külügyminiszter-helyettes Ungváron tett kijelentésére, mely szerint jelentős lépés történt a magyar-ukrán kapcsolatok normalizálásának irányába. De ide sorolható a február 14-re kitűzött és az ismert okokból elmaradt kijevi egyeztetést. Nem kell mondani, hogy az ukrán sajtóban úgy hozták le az egészet, hogy a magyarságszervezetek torpedózták meg a találkozót. Szakanderszleggel élve az ukránok csuklója már több alkalommal is az asztallaphoz közelített, de aztán a fentebb említett nem túl sportszerű módszerekkel sikerült visszahoznia magát a játszmába.

A verseny szkanderben szabályok vannak, egy főbíró állítja be a kezeket és egy segédbíróval figyelik a küzdelem szabályosságát. Ezzel szemben az ukrán kormány kocsmai szkander módszereivel, a szabályok kijátszásával, erőfitogtatással igyekszik magát partiban tartani és előnyös helyzetbe kerülni. Bármelyik fél nyeri ezt a csatát, egy biztos ebben a küzdelemben nem osztanak helyezéseket. Valószínű Kijevben is tisztában van ezzel, így vélhetően már annak a lehetőségét keresi, hogy miként tudna komoly presztízsvesztes nélkül kifarolni a konfliktusból. De ebben a sportban nincs döntetlen és megosztott első helyezés.

A mi szempontunkból pedig nem mindegy, ki távozik győztesként attól a bizonyos asztaltól. Nem szabad elfelejteni a kárpátaljai magyar közösség jövője a tét. **Bálint Sándor**